

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1998

Vyhlásené: 11.08.1998 Časová verzia predpisu účinná od: 01.10.2002 do: 30.04.2006

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

255

ZÁKON

z 2. júla 1998

o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

(1) Zákon upravuje finančné odškodňovanie (ďalej len „odškodňovanie“ alebo „odškodnenie“) osôb, ktorým bola v dôsledku úmyselných násilných trestných činov (ďalej len „trestný čin“) spôsobená škoda na zdraví (ďalej len „poškodený“).

(2) Za poškodeného v zmysle tohto zákona sa považujú aj pozostalí, ktorým poskytovala alebo bola povinná poskytovať výživu osoba, ktorej bola trestným činom spôsobená smrť.

(3) Na účely tohto zákona sa škodou na zdraví rozumie ublíženie na zdraví, ťažká ujma na zdraví, smrť, znásilnenie, sexuálne násilie a sexuálne zneužívanie spôsobené trestným činom spáchaným trefou osobou (ďalej len „škoda na zdraví“).

(4) Odškodňovaním sa v zmysle tohto zákona rozumie poskytovanie jednorazovej finančnej sumy poškodenému.

§ 2

(1) O odškodnenie môže požiadať poškodený, ktorý je občanom Slovenskej republiky, alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorá má na území Slovenskej republiky povolený trvalý pobyt, ak ku škode na zdraví došlo na území Slovenskej republiky.

(2) Na odškodnenie nie je právny nárok.

(3) Odškodnenie sa neposkytuje v prípadoch, keď bola poškodenému škoda na zdraví plne uhradená inak.

§ 3

(1) Poškodený môže požiadať o odškodnenie, ak v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým sa páchateľ uznáva za vinného zo spáchania trestného činu, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví, alebo rozsudok, ktorým sa spod obžaloby páchateľ trestného činu oslobodí, pretože nie je trestne zodpovedný pre nepričetnosť a škoda na zdraví nebola poškodenému plne uhradená inak.

(2) Ak páchateľ trestného činu, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví, nie je známy, zdržiava sa na neznámom mieste alebo jeho trestnému stíhaniu bráni zákonná prekážka a

škoda na zdraví nebola poškodenému plne uhradená inak, poškodený môže požiadať o odškodnenie len vtedy, ak výsledky vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní nevyvolávajú dôvodné pochybnosti o tom, že sa stal trestný čin, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví.

§ 4

(1) Na výpočet odškodnenia v prípade škody na zdraví sa primerane použijú ustanovenia príslušných právnych predpisov.¹⁾

(2) Poškodenému sa v prípade škody na zdraví môže ako odškodnenie maximálne poskytnúť finančná suma predstavujúca rozdiel medzi výškou odškodnenia vypočítaného podľa odseku 1 a súčtom všetkých finančných súm, ktoré už poškodený dostal ako náhradu škody na zdraví, alebo o ktorých je opodstatnené sa domnievať, že ich dostane.

(3) Ak o náhrade škody už bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom, pri výpočte a poskytnutí odškodnenia v prípade škody na zdraví sa vychádzalo z výšky spôsobenej škody na zdraví zistenej v rozsudku.

(4) Celková výška odškodnenia v prípade škody na zdraví poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy ustanovenej osobitným právnym predpisom.²⁾

§ 5

Odškodnenie v prípade znásilnenia, sexuálneho násillia a sexuálneho zneužívania (§ 1 ods. 3) nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy ustanovenej osobitným právnym predpisom.³⁾ Odškodnenie znásilnenia nevyklučuje možnosť odškodnenia škody na zdraví spôsobenej tým istým trestným činom.

§ 6

Pri výpočte odškodnenia podľa § 4 a 5 sa prihliada na sociálnu situáciu poškodeného, ako aj na to, do akej miery poškodený spoluzavinil škodu na zdraví a aké opatrenia poškodený prijal, aby odškodnenie získal od páchatel'a trestného činu, ktorým mu bola spôsobená škoda na zdraví.

§ 7

(1) Odškodňovanie poskytuje na základe žiadosti poškodeného Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

(2) Písomnú žiadosť treba podať v lehote osemnástich mesiacov odo dňa spáchania trestného činu, ktorým bola spôsobená škoda na zdraví. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať.

(3) Ak rozsudok uvedený v § 3 ods. 1 bol vynesný po lehote uvedenej v odseku 2, písomnú žiadosť treba podať v lehote šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať.

(4) Poškodený môže žiadosť v lehotách uvedených v odsekoch 2 a 3 podať aj opakovane, ak to odôvodňujú okolnosti výpočtu a poskytnutia odškodnenia. Celková výška odškodnenia v tej istej veci škody na zdraví nesmie presiahnuť výšku odškodnenia vypočítanú podľa § 4 a 5.

§ 8

(1) V žiadosti treba uviesť meno a priezvisko poškodeného, dátum narodenia, bydlisko, rodné číslo a pripojiť k nej

- a) právoplatný rozsudok uvedený v § 3 ods. 1 alebo iné posledné rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní o trestnom čine alebo o jeho oznámení; ak poškodený nemôže takéto rozhodnutie pripojiť, je potrebné, aby označil orgán činný v trestnom konaní, ktorý o trestnom čine naposledy konal, a súčasne uviedol údaje o osobe podozrivej zo spáchania trestného činu, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví, ak je poškodenému takáto osoba známa,
- b) doklad o škode na zdraví, ktorá mu bola spôsobená trestným činom vrátane údajov o rozsahu, v akom škoda na zdraví už bola uhradená, alebo o rozsahu, v akom je opodstatnené sa domnievať, že bude uhradená, alebo doklad o ešte nevykonaných rozhodnutiach o náhrade škody na zdraví, ako aj údaje o opatreniach, ktoré poškodený prijal, aby odškodnenie získal od páchatel'a trestného činu, ktorým mu bola spôsobená škoda na zdraví,
- c) doklad o jeho majetkových a zárobkových pomeroch.

(2) Poškodený je po podaní žiadosti povinný bezodkladne informovať ministerstvo o všetkých okolnostiach, ktoré majú vplyv na posúdenie jeho žiadosti, najmä o akejkoľvek čiastkovej úhrade škody na zdraví, ku ktorej došlo inak ako podľa tohto zákona.

(3) Ministerstvo je povinné rozhodnúť o žiadosti do troch mesiacov odo dňa jej podania. V prípade okolností hodných osobitného zreteľa môže ministerstvo o žiadosti rozhodnúť do piatich mesiacov odo dňa jej podania. Poškodený musí byť upovedomený o dôvodoch predĺženia lehoty na rozhodnutie o žiadosti.

(4) Odškodnenie možno žiadať len v prípade, ak škoda na zdraví bola spôsobená trestným činom spáchaným po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. V prípade pochybností, kedy došlo k spáchaniu trestného činu, rozhodne ministerstvo.

§ 9

(1) Pracovníci ministerstva sú pri preverovaní skutočností dôležitých pre rozhodnutie o podanej žiadosti oprávnení nahliadnuť do príslušných trestných spisov alebo od orgánov činných v trestnom konaní požadovať súčinnosť pri získavaní informácií, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie o odškodnení.

(2) Orgány činné v trestnom konaní sú povinné súčinnosť podľa odseku 1 poskytnúť.

§ 10

(1) Poškodený, ktorému bolo poskytnuté odškodnenie za škodu na zdraví, je povinný do piatich rokov odo dňa, keď mu odškodnenie bolo poskytnuté, odviesť na účet ministerstva všetky finančné sumy, ktoré získal ako odškodnenie za škodu na zdraví inak, a to až do výšky odškodnenia poskytnutého podľa tohto zákona.

(2) Právo uvedené v odseku 1 zaniká, ak ho štát neuplatní v lehote dvoch rokov po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 1.

(3) Na základe žiadosti poškodeného sa ministerstvo môže v mene štátu po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 1 vzdať práva uvedeného v odseku 1, ak takýto postup odôvodňuje sociálna situácia poškodeného, rozsah spôsobenej škody na zdraví a výška odškodnenia poskytnutého podľa tohto zákona.

§ 11

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné informovať poškodeného, ktorému bola spôsobená škoda na zdraví v zmysle tohto zákona, o podmienkach odškodňovania upravených týmto zákonom.

§ 12

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1999.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

- 1) Napríklad vyhláška č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, Občiansky zákonník a pod.
- 2) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 90/1996 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov.

